Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1685/2000

av den 28 juli 2000

om närmare bestämmelser för genomförandet av rådets förordning (EG) nr 1260/1999 avseende stödberättigande utgifter i samband med insatser som medfinansieras av strukturfonderna

(EGT L 193, 29.7.2000, s. 39)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens förordning (EG) nr 1145/2003 av den 27 juni 2003	L 160	48	28.6.2003
►**M2**	Kommissionens förordning (EG) nr 448/2004 av den 10 mars 2004	L 72	66	11.3.2004

▼B

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1685/2000

av den 28 juli 2000

om närmare bestämmelser för genomförandet av rådets förordning (EG) nr 1260/1999 avseende stödberättigande utgifter i samband med insatser som medfinansieras av strukturfonderna

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna ([1]), särskilt artikel 30.3 och artikel 53.2 i denna,

efter att samråd har skett med den kommitté som avses i artikel 147 i fördraget, Kommittén för jordbruksstruktur och landsbygdsutveckling och Kommittén för fiskets och vattenbrukets struktur, och

av följande skäl:

(1) I artikel 1.3 i rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar ([2]) anges att åtgärder för utveckling av landsbygden som är integrerade med åtgärder som främjar utvecklingen och den strukturella anpassningen i regioner vars utveckling släpar efter (mål 1) eller som åtföljer åtgärder till stöd för ekonomisk och social omställning i områden med strukturella svårigheter (mål 2) i de berörda områdena, skall beakta strukturfondernas särskilda syften med gemenskapens stöd i enlighet med villkoren i förordning (EG) nr 1260/1999. I artikel 2 i förordning (EG) nr 1257/1999 anges vilka typer av åtgärder som kan komma i fråga för stöd till utveckling av landsbygden.

(2) I artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1783/1999 av den 12 juli 1999 om Europeiska regionala utvecklingsfonden ([3]) anges vilken typ av åtgärder som ERUF kan delta i finansieringen av.

(3) I artikel 3 i Europaparlamentet och rådets förordning (EG) nr 1784/1999 av den 12 juli 1999 om Europeiska socialfonden ([4]) anges vilken typ av åtgärder som ESF kan stödja.

(4) I artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 1263/1999 av den 21 juni 1999 om Fonden för fiskets utveckling ([5]) anges vilken typ av åtgärder som kan genomföras med finansiellt stöd från FFU. I rådets förordning (EG) nr 2792/1999 ([6]) fastställs närmare föreskrifter och villkor för strukturåtgärderna inom fiskerisektorn.

(5) Enligt artikel 30.3 i förordning (EG) nr 1260/1999 skall nationella regler för stödberättigande utgifter tillämpas om inte kommissionen anser det nödvändigt att anta regler på gemenskapsnivå. För vissa typer av insatser eller projekt anser kommissionen att det är nödvändigt att anta gemensamma regler om stödberättigande utgifter så att en enhetlig och rättvis tillämpning av strukturfonderna kan garanteras över hela gemenskapen. När en regel om någon särskild typ av verksamhet antas, föregriper detta inte frågan enligt vilken av de ovan nämnda fonderna medfinansieringen kan ske. Antagandet av dessa regler bör i vissa fall som bör anges, inte hindra medlemsstaterna från

([1]) EGT L 161, 26.6.1999, s. 1.
([2]) EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.
([3]) EGT L 213, 13.8.1999, s. 1.
([4]) EGT L 213, 13.8.1999, s. 5.
([5]) EGT L 161, 26.6.1999, s. 54.
([6]) EGT L 337, 30.12.1999, s. 10.

▼B

att tillämpa strängare nationella bestämmelser. Reglerna bör vara tillämpliga på alla utgifter som uppstått mellan de tidpunkter som anges i artikel 30.2 i förordning (EG) nr 1260/1999.

(6) Enligt artikel 36.1 i förordning (EG) nr 1257/1999 skall förordning (EG) nr 1260/1999 och de bestämmelser som antagits för genomförandet av den förordningen, om inte något annat följer av förordning (EG) nr 1257/1999, tillämpas på landsbygdsutvecklingsåtgärder i områden som omfattas av mål 2 som finansieras av garantisektionen inom EUGFJ. Reglerna i den här förordningen skall därför tillämpas på sådana åtgärder som omfattas av programmen för de regioner som omfattas av mål 2, såvida inte något annat följer av förordning (EG) nr 1257/1999 och kommissionens förordning (EG) nr 1750/1999 ([1]) om tillämpningsföreskrifter till förordning (EG) nr 1257/1999.

(7) Artiklarna 87 och 88 i fördraget är tillämpliga på verksamhet som medfinansieras av strukturfonderna. Ett kommissionsbeslut om att godkänna en stödform innebär inte någon förhandsbedömning av statsstödsreglerna och befriar inte medlemsstaten från sina skyldigheter enligt dessa artiklar.

(8) De åtgärder som föreskrivs i den här förordningen är förenliga med yttrandet från Kommittén för utveckling och omställning av regioner.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Reglerna i bilagan till den här förordningen skall tillämpas vid bestämmandet av om utgifter kan anses stödberättigande enligt de stödformer som definieras i artikel 9 e i förordning (EG) nr 1260/1999.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

([1]) EGT L 214, 13.8.1999, s. 31.

▼M2

BILAGA

REGLER OM STÖDBERÄTTIGANDE UTGIFTER

Regel 1: Faktiskt betalda utgifter

1. UTBETALNINGAR GJORDA AV DE SLUTLIGA STÖDMOTTAGARNA

1.1 Utbetalningar från slutliga stödmottagare i den mening som avses i artikel 32.1 tredje stycket i förordning (EG) nr 1260/1999 (nedan kallad ”allmänna förordningen”) skall ske i form av likvida medel med förbehåll för undantagen i punkt 1.5.

1.2 För stödordningar enligt artikel 87 i fördraget och stöd som beviljas av organ som utsetts av medlemsstaterna skall med ”utbetalningar från de slutliga stödmottagarna” avses stöd som utbetalats till enskilda mottagare av de organ som beviljar stöden. Utbetalningar av stöd från de slutliga stödmottagarna måste motiveras med hänvisning till stödvillkoren och syftet med stödet.

1.3 Utbetalningar till riskkapital-, låne- och garantifonder (inbegripet riskkapitalholdingfonder) skall behandlas som ”faktiskt utbetalda utgifter” i den mening som avses i artikel 32.1 tredje stycket i den allmänna förordningen förutsatt att fonderna uppfyller kraven i regel 8 respektive regel 9.

1.4 I andra fall än de som avses i punkt 1.2 skall med ”utbetalningar från de slutliga stödmottagarna” avses betalningar från de organ eller offentliga eller privata företag som är de direkta uppdragsgivarna för de särskilda insatserna och som tillhör den kategori som i enlighet med artikel 18.3 b i allmänna förordningen fastställs i programkomplementet.

1.5 I enlighet med villkoren i punkterna 1.6–1.8 kan avskrivningar, in natura-bidrag och indirekta kostnader också utgöra en del av de utbetalningar som avses i punkt 1.1. Strukturfondernas medfinansiering av en insats får dock inte överstiga summan av de stödberättigande utgifterna när insatsen avslutats, exklusive in natura-bidrag.

1.6 Kostnader för avskrivningar av fastigheter eller utrustning som direkt kan kopplas till målet för insatsen utgör stödberättigande utgifter under förutsättning att

a) gemenskapsbidrag eller nationella bidrag inte har använts vid inköpet av fastigheten eller utrustningen,

b) avskrivningskostnaderna har beräknats i överensstämmelse med relevanta bokföringsregler, och

c) kostnaderna uteslutande avser den period då insatsen i fråga medfinansierades.

1.7 In natura-bidrag utgör stödberättigande utgifter under förutsättning att

a) de består i tillhandahållande av mark eller fastighet, utrustning eller material, forskning, förvärvsarbete eller obetalt frivilligarbete,

b) de inte har gjorts med avseende på de finansieringslösningar som anges i reglerna 8, 9 och 10,

c) deras värde kan uppskattas och granskas på ett oberoende sätt,

d) deras värde vid tillhandahållandet av mark eller fastighet styrks av en oberoende behörig värderingsman eller ett behörigt officiellt organ,

e) värdet av obetalt frivilligarbete bedöms med utgångspunkt i hur mycket tid som lagts ned och hur stor den normala ersättningen per timme och dag är för det arbete som utförs, och

f) bestämmelserna i reglerna 4, 5 och 6 följs, om de är tillämpliga.

1.8 Indirekta kostnader utgör stödberättigande utgifter om de grundas på verkliga kostnader i samband med genomförandet av insatser som medfinansieras av strukturfonderna och fördelas proportionellt (pro rata) på insatserna eller i enlighet med en vederbörligen motiverad, rättvis och skälig metod.

1.9 Bestämmelserna i punkterna 1.5–1.8 gäller enskilda stödmottagare som avses i punkt 1.2 för stödordningar som omfattas av artikel 87 i fördraget och stöd som beviljats av organ som medlemsstaterna utsett.

1.10 Medlemsstaterna får tillämpa strängare nationella regler vid fastställandet av vilka utgifter som enligt punkterna 1.6–1.8 skall vara stödberättigande.

▼M2

2. BEVIS FÖR UTGIFTERNA

2.1 Utbetalningar som gjorts av slutliga stödmottagare, och som deklareras som löpande betalningar eller slutbetalningar, skall som allmän regel styrkas av kvitterade fakturor. Om detta inte låter sig göras skall betalningarna styrkas med bokföringsunderlag som har motsvarande bevisvärde.

2.2 När det gäller landsbygdsutveckling skall punkt 2.1 tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av de specifika regler som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 445/2002 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1257/1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden vad beträffar fastställande av tariffer för enhetspriser för vissa skogsbruksinvesteringar.

2.3 Om en insats utförts inom ramen för offentlig upphandling skall utbetalningar från slutliga stödmottagare, som deklareras som löpande betalningar eller slutbetalningar, styrkas med kvitterade fakturor som utställts i enlighet med bestämmelserna i de undertecknade avtalen. I alla andra fall, inklusive beviljandet av offentliga bidrag, skall utbetalningar från slutliga stödmottagare, som deklareras som löpande betalningar eller slutbetalningar, motiveras av utgifter (inklusive de utgifter som avses i punkt 1.5) som faktiskt betalats av de organ eller de offentliga eller privata företag som berörs av genomförandet av insatsen.

3. UNDERENTREPRENAD

3.1 Utan att tillämpningen av strängare nationella regler påverkas berättigar utgifter som hänför sig till följande typer av underentreprenörskontrakt inte till medfinansiering från strukturfonderna:

a) Underentreprenader som ökar kostnaderna för att utföra insatsen utan att tillföra något motsvarande värde.

b) Underentreprenörskontrakt med mellanhänder eller konsulter där betalningen definieras som en procentuell andel av insatsens totalkostnad, om inte en sådan betalning kan motiveras av den slutliga stödmottagaren genom hänvisning till det verkliga värdet på det utförda arbetet eller den tillhandahållna tjänsten.

3.2 Alla underentreprenörer skall åta sig att för varje underentreprenörskontrakt förse revisions- och kontrollorganen med all nödvändig information om de verksamheter som har lagts ut på underentreprenad.

Regel 2: Redovisning av intäkter

1. ”Intäkter” enligt denna regel omfattar inkomster från försäljning, förhyrning, tjänster, anmälningsavgifter eller andra likvärdiga intäkter som uppstått under medfinansieringsperioden, eller under en längre period som får fastställas av medlemsstaterna och löpa fram till dess att stödformen avslutas, med undantag av följande:

a) Intäkter som genererats under de medfinansierade investeringarnas hela ekonomiska livslängd och som regleras i särskilda bestämmelser i artikel 29.4 i den allmänna förordningen.

b) Intäkter som genererats inom ramen för de finansieringslösningar som avses i reglerna 8, 9 och 10.

c) Bidrag från den privata sektorn till medfinansiering av insatser och som tas upp tillsammans med offentliga bidrag i de ekonomiska tabellerna för den relevanta stödformen.

2. Intäkter enligt punkt 1 utgör en inkomst som reducerar strukturfondernas medfinansieringsbelopp till den berörda insatsen. Innan storleken på strukturfondernas bidrag räknats ut, men inte senare än när stödformen avslutas, skall det göras avdrag för dessa intäkter från insatsens stödberättigande utgifter helt eller proportionellt, beroende på om de helt eller endast delvis genererats genom den medfinansierade insatsen.

Regel 3: Finansiella och andra avgifter samt rättsliga utgifter

1. FINANSIELLA AVGIFTER

Skuldränta (utom utgifter för räntesubventioner som reducerar företagens lånekostnader inom ramen för en godkänd statlig stödordning), avgifter för finansiella transaktioner, valutaväxlingsavgifter och -förluster samt andra rent finansiella utgifter berättigar inte till medfinansiering från strukturfonderna. Avgifter för transnationella finansiella transaktioner som berör insatser inom ramen för Peace II och gemenskapsinitiativen (Interreg III, Leader+, Equal och Urban II) berättigar emellertid till medfinansiering

▼M2

från strukturfonderna efter avdrag för ränta som erhållits på förskottsbetalningar. För globalt stöd gäller dessutom att omkostnader för skuldräntor som betalats av den utsedda mellanhanden före utbetalningen av stödformens slutliga saldo är stödberättigande efter avdrag för ränta som erhållits på förskottsbetalningar.

2. BANKAVGIFTER FÖR KONTON

Om det vid medfinansiering från strukturfonderna krävs att ett separat konto eller separata konton öppnas för att en insats skall kunna genomföras, är bankavgifterna för att öppna och förvalta kontona stödberättigande.

3. KOSTNADER FÖR JURIDISK RÅDGIVNING, INSKRIVNINGSAVGIFTER, KOSTNADER FÖR TEKNISK ELLER EKONOMISK EXPERTIS SAMT BOKFÖRINGS- ELLER REVISIONSKOSTNADER

Dessa kostnader är stödberättigande om de är direkt kopplade till insatsen och är nödvändiga i förberedelsearbetet eller vid genomförandet av insatsen, eller, vad gäller bokförings- eller revisionskostnader, om sådana krav ställs av förvaltningsmyndigheten.

4. KOSTNADER FÖR GARANTIER UTSTÄLLDA AV BANK ELLER ANNAT FINANSIELLT INSTITUT

Dessa kostnader berättigar till bidrag i den mån som dessa garantier krävs i nationell lagstiftning eller i gemenskapsrätten eller i kommissionens beslut att godkänna stödformen.

5. BÖTER, STRAFFAVGIFTER OCH RÄTTEGÅNGSKOSTNADER

Dessa utgifter berättigar inte till stöd.

Regel 4: Inköp av begagnad utrustning

Utan att tillämpningen av strängare nationella regler påverkas skall inköpskostnader för begagnad utrustning berättiga till medfinansiering från strukturfonderna om nedanstående tre villkor är uppfyllda:

a) Säljaren av utrustningen måste lämna ett intyg om dess ursprung och styrka att den inte inköpts någon gång under de senaste sju åren med hjälp av nationellt bidrag eller gemenskapsbidrag.

b) Priset på den begagnade utrustningen får inte överstiga marknadsvärdet och måste vara lägre än kostnaden för liknande ny utrustning.

c) Utrustningen måste ha de tekniska egenskaper som behövs för insatsen och uppfylla tillämpliga normer och standarder.

Regel 5: Markinköp

1. ALLMÄN REGEL

1.1 Utan att tillämpningen av strängare nationella regler påverkas skall kostnaden för inköp av obebyggd mark berättiga till medfinansiering från strukturfonderna om följande tre villkor är uppfyllda:

a) Det måste finnas en direkt koppling mellan markinköpet och syftet med den medfinansierade insatsen.

b) Med undantag för de fall som anges i punkt 2 får markköpsandelen av de totala stödberättigande utgifterna för en insats inte överstiga 10 %, såvida inte en högre procentandel fastställts i den stödform som godkänts av kommissionen.

c) Ett intyg måste erhållas från en oberoende behörig värderingsman eller ett behörigt officiellt organ som bekräftar att inköpspriset inte överstiger marknadsvärdet.

1.2 När det gäller stödordningar enligt artikel 87 i fördraget måste frågan huruvida markinköpet berättigar till bidrag bedömas inom ramen för stödordningen i sin helhet.

2. INSATSER FÖR MILJÖSKYDD

För insatser för miljöskydd skall alla nedanstående villkor uppfyllas för att utgiften skall berättiga till bidrag:

— Inköpet skall omfattas av ett positivt beslut från förvaltningsmyndigheten.

▼M2

— Marken skall användas för det avsedda ändamålet under en tidsrymd som fastställs i det beslutet.

— Marken får inte vara avsedd för jordbruksändamål utom i vederbörligen motiverade fall som godtagits av förvaltningsmyndigheten.

— Inköpet skall göras av en offentlig institution eller ett organ som regleras av offentlig lagstiftning eller på deras vägnar.

Regel 6: Inköp av fastighet

1. ALLMÄN REGEL

Utan att tillämpningen av strängare nationella regler påverkas skall kostnaden för inköp av fastigheter, dvs. redan uppförda byggnader och den tomt på vilken de står, berättiga till medfinansiering från strukturfonderna om det finns en direkt koppling mellan inköpet och målen för den aktuella insatsen enligt villkoren i punkt 2.

2. VILLKOR FÖR STÖDBERÄTTIGANDE

2.1 Ett intyg måste erhållas från en oberoende behörig värderingsman eller ett behörigt officiellt organ som fastställer att priset inte överstiger marknadsvärdet och som antingen intygar att byggnaden uppfyller det nationella regelverket, eller – om detta inte är fallet – redovisar på vilken punkt den inte uppfyller regelverket och intygar att stödmottagaren kommer att åtgärda detta i samband med att insatsen genomförs.

2.2 Byggnaden får inte under de senaste tio åren ha tilldelats nationella bidrag eller gemenskapsbidrag som skulle innebära en stöddubblering om strukturfonderna medfinansierar inköpet.

2.3 Fastigheten skall användas för det ändamål och under den period som beslutats av förvaltningsmyndigheten.

2.4 Byggnaden får endast användas i överensstämmelse med syftena med insatsen. Särskilt gäller att byggnaden endast får inhysa offentlig administration om en sådan användning berättigar till stöd enligt bestämmelserna i den berörda strukturfonden.

Regel 7: Mervärdesskatt samt övriga skatter och avgifter

1. Mervärdesskatt utgör inte en stödberättigande utgift annat än om den verkligen bärs av den slutliga stödmottagaren eller den enskilda stödmottagaren inom ramen för stödordningar enligt artikel 87 i fördraget eller om stödet beviljats av de organ som medlemsstaterna utsett. Mervärdesskatt som på något sätt är återvinningsbar kan inte anses vara stödberättigande ens om den faktiskt inte återvinns av den slutliga stödmottagaren eller den enskilda stödmottagaren. Huruvida den slutliga stödmottagarens eller den enskilda mottagaren tillhör den offentliga eller privata sektorn har inte någon betydelse när det gäller att avgöra huruvida mervärdesskatt utgör en stödberättigande utgift i enlighet med bestämmelserna i denna regel.

2. Mervärdesskatt som den slutliga stödmottagaren eller den enskilda mottagaren inte kan återvinna på grund av tillämpningen av särskilda nationella regler skall utgöra en stödberättigande utgift endast om dessa regler helt och fullt överensstämmer med rådets sjätte direktiv 77/388/EEG rörande mervärdesskatt ([1]).

3. Om den slutliga stödmottagaren eller den enskilda stödmottagaren omfattas av en schablonregel enligt avsnitt XIV i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG, skall erlagd mervärdesskatt anses återvinningsbar enligt punkt 1.

4. Medfinansiering från gemenskapen får inte överstiga de sammanlagda stödberättigande utgifterna exklusive mervärdesskatt, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 29.6 i den allmänna förordningen.

5. Övriga skatter och avgifter (särskilt direkta skatter och sociala avgifter på löner) som uppstår i samband med medfinansiering från strukturfonderna utgör stödberättigande utgifter endast om de verkligen bärs av den slutliga stödmottagaren eller den enskilda mottagaren.

([1]) EGT L 145, 13.6.1977, s. 1.

▼M2

Regel 8: Riskkapitalfonder och lånefonder

1. ALLMÄN REGEL

Strukturfonderna får medfinansiera kapital som används i riskkapital- och/eller lånefonder eller i riskkapitalholdingfonder (nedan kallade ”fonder”) enligt villkoren i punkt 2. Med ”riskkapitalfonder och lånefonder” avses i denna regel investeringsbolag som särskilt grundats för att tillhandahålla aktiekapital eller andra former av riskkapital, inklusive lån, till små och medelstora företag såsom dessa definieras i kommissionens rekommendation 96/280/EG ([1]), senast ändrad genom kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003. Med ”riskkapitalholdingfonder” avses fonder som bildats för investeringar i flera riskkapital- och lånefonder. Strukturfondernas medverkan i fonder kan ske parallellt med saminvesteringar eller garantier från andra av gemenskapens finansiella instrument.

2. VILLKOR

2.1 En väl övervägd verksamhetsplan skall lämnas av fondens medfinansiärer eller sponsorer med specifikation bl.a. över vilken marknad man siktar på, kriterier och villkor för att en finansiering skall beviljas, fondens driftsbudget, ägar- och medfinansieringspartner, ledningens professionalism, kompetens och oberoende, fondens stadgar, motivering för strukturfondsbidragen och hur de skall användas, desinvesteringspolicyn och fondens likvidationsbestämmelser, inklusive återanvändning av vinster som kan tillskrivas bidraget från strukturfonderna. Verksamhetsplanen skall noggrant bedömas och dess genomförande övervakas av förvaltningsmyndigheten eller under dess ansvar.

2.2 Fonden skall bildas som ett oberoende rättssubjekt som regleras genom avtal mellan andelsägarna eller som en separat ekonomisk enhet inom ett befintligt finansiellt institut. I sistnämnda fall skall fonden omfattas av ett separat genomförandeavtal där det särskilt stipuleras om separata konton som skiljer de nya resurser som investeras i fonden (inklusive resurser från strukturfonderna) från de resurser som ursprungligen funnits tillgängliga i institutet. Alla deltagare i fonden skall lämna sina bidrag i form av likvida medel.

2.3 Kommissionen kan inte bli partner eller andelsägare i fonden.

2.4 Bidraget från strukturfonderna skall omfattas av inskränkningarna i artikel 29.3 och 29.4 i allmänna förordningen.

2.5 Fonderna får endast investera i små och medelstora företag då dessa bildas, på ett tidigt stadium (inklusive startkapital) eller vid expansion och endast i verksamheter som fondförvaltarna bedömer vara potentiellt lönsamma. Vid lönsamhetsbedömningen bör hänsyn tas till det aktuella företagets samtliga inkomstkällor. Fonderna får inte investera i företag i svårigheter enligt definitionen i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter ([2]).

2.6 Försiktighet bör iakttagas för att minimera snedvridningen av konkurrensen på riskkapital- eller lånemarknaden. Närmare bestämt kan vinster från kapitalinvesteringar och lån (minus en proportionell andel för förvaltningskostnader) företrädesvis fördelas bland privata andelsägare upp till den ersättningsnivå som anges i aktieägaravtalet, därefter skall de fördelas proportionellt lika mellan samtliga andelsägare och strukturfonderna. Vinster i fonden som kan tillskrivas strukturfondsbidrag skall återanvändas för utveckling av små och medelstora företag i samma stödberättigade område.

2.7 Förvaltningskostnaderna får inte överstiga 5 % av det inbetalda kapitalet i årsgenomsnitt under stödperioden, såvida det inte efter en anbudsinfordran visar sig vara nödvändigt med en högre procentandel.

2.8 När insatsen avslutas, skall fondens stödberättigande utgifter (den slutliga stödmottagaren) vara det av fondens kapital som investerats i eller lånats ut till små och medelstora företag, inklusive uppkomna förvaltningskostnader.

2.9 Bidrag från strukturfonderna och andra offentliga bidrag till fonder, liksom de investeringar som gjorts av fonder i enskilda små och medelstora företag omfattas av reglerna för statligt stöd.

([1]) EGT L 107, 30.4.1996, s. 4.
([2]) EGT C 288, 9.10.1999, s. 2.

▼M2

3. REKOMMENDATIONER

3.1 Kommissionen rekommenderar de normer för god praxis som anges i punkterna 3.2–3.6 för fonder som strukturfonderna lämnar bidrag till. Följs dessa rekommendationer ser kommissionen detta som en positiv omständighet då den undersöker huruvida fonden är förenlig med reglerna för statligt stöd. Rekommendationerna är inte bindande när det gäller att avgöra vilka utgifter som berättigar till bidrag.

3.2 Den privata sektorns finansiella bidrag bör vara väsentligt och överstiga 30 %.

3.3 Fonden bör vara tillräckligt stor och täcka en tillräckligt omfattande målgrupp för att säkerställa att dess insatser är potentiellt lönsamma, med en tidshorisont för investeringarna som är förenlig med perioden för strukturfondernas deltagande som koncentreras på områden med marknadsmisslyckanden.

3.4 Valet av tidpunkt för kapitalinbetalningar till fonden bör vara detsamma för strukturfonderna och andelsägarna och stå i förhållande till de medel som satsats.

3.5 Fonderna bör ledas av oberoende professionell personal med affärserfarenheter som är tillräckliga för att påvisa den nödvändiga förmågan och trovärdigheten för att kunna förvalta en riskkapitalfond. Ledningsgruppen bör väljas på basis av en urvalsprocess där hänsyn tas till nivån på de arvoden som förväntas.

3.6 Fonden bör normalt inte förvärva en majoritetsandel i företagen och bör sträva efter att realisera alla investeringar under fondens existens.

Regel 9: Garantifonder

1. ALLMÄN REGEL

Strukturfonderna får medfinansiera kapitalet i garantifonder i enlighet med villkoren i punkt 2. Med garantifonder avses i denna regel finansiella instrument som garanterar riskkapital- och lånefonder i den mening som avses i regel 8 och andra riskkapitalprogram för små och medelstora företag (inklusive lån) mot förluster som uppkommer till följd av deras investeringar i små och medelstora företag enligt definitionen i rekommendation 96/280/EG, senast ändrad genom kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003. Fonderna kan vara offentligt stödda aktiefonder som tecknats av små och medelstora företag, kommersiella fonder med partner från den privata sektorn eller helt offentligfinansierade fonder. Strukturfondernas deltagande i fonderna kan ske parallellt med delgarantier från andra finansiella instrument från gemenskapen.

2. VILLKOR

2.1 Fondens medfinansiärer eller sponsorer skall på samma sätt som gäller för riskkapitalfonder (regel 8), i tillämpliga delar, lägga fram en väl övervägd verksamhetsplan och specificera målgarantiportföljen. Verksamhetsplanen skall noggrant bedömas och dess genomförande övervakas av förvaltningsmyndigheten eller under dess ansvar.

2.2 Fonden skall bildas som ett oberoende rättssubjekt som regleras genom avtal mellan andelsägarna eller som en separat ekonomisk enhet inom ett befintligt finansinstitut. I sistnämnda fall måste fonden omfattas av ett separat genomförandeavtal där det särskilt stipuleras om separata konton som skiljer de nya resurser som investeras i fonden (inklusive resurser från strukturfonderna) från de resurser som ursprungligen funnits tillgängliga i institutet.

2.3 Kommissionen kan inte bli partner eller andelsägare i fonden.

2.4 Fonden får endast garantera investeringar i verksamheter som bedömts vara lönsamma. Fonden skall inte lämna några garantier till företag i svårigheter i den mening som avses i gemenskapens riktlinjer för stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter.

2.5 Varje del av strukturfondsbidragen som blivit över sedan garantierna lösts in måste återanvändas till utveckling av små och medelstora företag i samma stödberättigade område.

2.6 Förvaltningskostnaderna får inte överstiga 2 % av det inbetalda kapitalet i årsgenomsnitt under stödperioden, såvida det inte efter en anbudsinfordran visar sig vara nödvändigt med en högre procentandel.

2.7 När insatsen avslutas skall fondens (den slutliga stödmottagarens) stödberättigande utgifter vara den del av det inbetalade fondkapitalet som

▼M2

enligt en oberoende revision behövs för att täcka de garantier som beviljats, inklusive de förvaltningskostnader som uppstått.

2.8 Bidrag från strukturfonderna och andra offentliga bidrag till garantifonder, liksom de garantier som ställts ut av sådana fonder till enskilda små och medelstora företag, omfattas av reglerna om statligt stöd.

Regel 10: Leasing

1. ALLMÄN REGEL

Utgifter för leasinginsatser skall berättiga till medfinansiering från strukturfonderna i enlighet med reglerna i punkterna 2–4.

2. STÖD VIA LEASEGIVARE

2.1 Leasegivaren är den direkta mottagaren av den medfinansiering från gemenskapen som används för att reducera de betalningar av leasingavgifter som görs av leasetagaren för tillgångar som omfattas av leasingkontraktet.

2.2 Leasingkontrakt för vilka det betalas gemenskapsstöd skall innehålla en återköpsklausul eller en bestämmelse om en kortaste leasingperiod som motsvarar livslängden hos den tillgång som avtalet avser.

2.3 Om ett leasingkontrakt avslutas innan den kortaste leasingperioden löpt ut, utan förhandsgodkännande från behöriga myndigheter, skall leasegivaren förbinda sig att till de berörda nationella myndigheterna återbetala den del av gemenskapsstödet som motsvarar återstoden av leasingperioden (som sedan tillskrivs aktuell fond).

2.4 Leasegivarens inköp av tillgången, styrkt med en kvitterad faktura eller bokföringsunderlag med motsvarande bevisvärde, skall utgöra en utgift som berättigar till medfinansiering. Maximalt stödberättigande belopp för medfinansiering från gemenskapen får inte överstiga marknadsvärdet för den leasade tillgången.

2.5 Kostnader, förutom de som avses i punkt 2.4, som har avseende på leasingkontrakt, (särskilt skatt, leasegivarens marginal, ränterefinansieringskostnader, indirekta kostnader, försäkringsavgifter) skall inte vara stödberättigande utgifter.

2.6 Gemenskapsstöd som utbetalas till leasegivaren skall helt och hållet användas till förmån för leasetagaren genom att ett enhetligt avdrag görs i alla leasingavgifter så länge leasingperioden varar.

2.7 Leasegivaren skall visa att gemenskapsstödet till fullo kommer leasetagaren till del genom att specificera leasingavgifterna eller med hjälp av en annan metod som ger likvärdiga garantier.

2.8 De kostnader som avses i punkt 2.5, användningen av eventuella skatteförmåner som uppstår som en följd av leasingen samt övriga villkor i kontraktet skall motsvara de som gäller när det inte förekommer någon finansiell gemenskapsåtgärd.

3. STÖD TILL LEASETAGARE

3.1 Leasetagaren skall vara den direkta mottagaren av medfinansiering från gemenskapen.

3.2 De leasingavgifter som leasetagaren betalar till leasegivaren skall berättiga till medfinansiering om de styrks med kvitterade fakturor eller bokföringsunderlag med motsvarande bevisvärde.

3.3 För leasingkontrakt med en återköpsklausul eller med en bestämmelse om en kortaste leasingperiod som motsvarar livslängden hos den tillgång som avtalet avser får det maximala belopp som berättigar till medfinansiering från gemenskapen inte överstiga marknadsvärdet för den leasade tillgången. Övriga kostnader som hör samman med leasingkontraktet (skatt, leasegivarens marginal, ränterefinansieringskostnader, indirekta kostnader, försäkringsavgifter, etc.) är inte stödberättigande utgifter.

3.4 Gemenskapsstöd avseende leasingkontrakt enligt punkt 3.3 skall utbetalas till leasetagaren genom en eller flera delbetalningar för leasingavgifter som faktiskt betalats. Om leasingkontraktet fortsätter att löpa efter gemenskapsstödformens sista bidragsdag kan endast leasingavgifter som förfallit och betalats av leasetagaren fram till slutdagen för stödformens utbetalningar anses vara stödberättigande.

3.5 För leasingkontrakt utan återköpsklausul, vars giltighetstid är kortare än tillgångens livslängd, skall leasingavgifterna berättiga till medfinansiering från gemenskapen i förhållande till den period som den stödberättigande

▼M2

insatsen varar. Leasetagaren skall dock kunna visa att leasing var den mest kostnadseffektiva metoden för att komma i besittning av utrustningen. Om kostnaderna hade blivit lägre om en alternativ metod (t.ex. förhyrning av utrustningen) använts, skall extrakostnaderna dras av från de stödberättigande utgifterna.

3.6 Medlemsstaterna får tillämpa strängare nationella regler vid bestämmande av stödberättigande utgifter enligt punkterna 3.1–3.5.

4. FÖRSÄLJNING/LEASEBACK

Leasingavgifter som betalas av leasetagare enligt en försäljning/leaseback-plan kan berättiga till bidrag enligt reglerna i punkt 3. Förvärvskostnaderna för tillgången berättigar inte till medfinansiering från gemenskapen.

Regel 11: Kostnader som uppstått vid förvaltning och genomförande av strukturfonderna

1. ALLMÄN REGEL

Medlemsstaternas kostnader för förvaltning, genomförande, övervakning och kontroll av strukturfonderna skall inte berättiga till medfinansiering, om inte bestämmelserna i punkt 2 är uppfyllda och kostnaderna omfattas av kategorierna i punkt 2.1.

2. KATEGORIER AV UTGIFTER FÖR FÖRVALTNING, GENOMFÖRANDE, ÖVERVAKNING OCH KONTROLL SOM BERÄTTIGAR TILL MEDFINANSIERING

2.1 Följande utgiftskategorier skall berättiga till medfinansiering enligt de villkor som anges i punkterna 2.2–2.7:

— Utgifter för förberedelse, urval, bedömning och övervakning av stödformen och insatserna (men inte för utgifter för köp eller installering av datoriserade system för förvaltning, övervakning och utvärdering).

— Utgifter för möten i övervakningskommittéerna och underkommittéerna som gäller stödformens genomförande. I dessa utgifter kan även ingå kostnader för experter och andra deltagare i dessa kommittéer, även deltagare från tredje land, om ordförandena i dessa kommittéer finner att dessa personers närvaro är nödvändig för att stödformen skall kunna genomföras på ett effektivt sätt.

— Utgifter för revision och kontroll av insatserna på plats.

2.2 Utgifter för löner och arbetsgivaravgifter skall berättiga till medfinansiering endast i följande fall:

a) Statstjänstemän eller andra offentliganställda tjänstemän som genom vederbörligen dokumenterat beslut från behörig myndighet avdelats att utföra de uppgifter som anges i punkt 2.1.

b) Annan personal som anställts för att utföra de uppgifter som anges i punkt 2.1.

Avdelnings- eller anställningstidens längd får inte sträcka sig längre än till det datum då stödberättigandet, enligt beslutet om att bevilja stödformen, löper ut.

2.3 Strukturfondernas bidrag till utgifterna i punkt 2.1 skall vara begränsat till maximibeloppet för den stödform som godkänts av kommissionen och får inte överstiga gränserna i punkterna 2.4 och 2.5.

2.4 För alla stödformer, utom gemenskapsinitiativ, specialprogrammet Peace II och innovativa åtgärder, skall maximigränsen vara lika med summan av följande belopp:

— 2,5 % av den del av det totala strukturfondsbidraget som understiger eller är lika med 100 miljoner euro.

— 2 % av den del av det totala strukturfondsbidraget som överstiger 100 miljoner euro, men understiger eller är lika med 500 miljoner euro.

— 1 % av den del av det totala strukturfondsbidraget som överstiger 500 miljoner euro, men understiger eller är lika med 1 miljard euro.

— 0,5 % av den del av det totala strukturfondsbidraget som överstiger 1 miljard euro.

2.5 För gemenskapsinitiativ, innovativa åtgärder och specialprogrammet Peace II skall den övre gränsen vara 5 % av det totala bidraget från strukturfonderna. Om sådant stöd omfattar deltagande av fler än en medlemsstat, kan denna övre gräns höjas för att ta hänsyn till ökade kostnader för förvalt-

▼M2

ning och genomförande och gränsen kommer då att fastställas i kommissionens beslut.

2.6 Vid beräkningen av de övre gränserna i punkterna 2.4 och 2.5 skall totalsumman för strukturfondernas bidrag vara den totalsumma som fastställs i varje stödform som godkänns av kommissionen.

2.7 Genomförandet av punkterna 2.1–2.6 i denna regel skall fastställas av kommissionen och medlemsstaterna och anges i stödformen. Storleken på bidraget skall fastställas i enlighet med artikel 29.7 i den allmänna förordningen. Av kontrollskäl kommer de utgifter som avses i punkt 2.1 att omfattas av särskilda åtgärder eller delåtgärder inom ramen för tekniskt stöd.

3. ÖVRIGA UTGIFTER SOM BERÄTTIGAR TILL MEDFINANSIERING INOM RAMEN FÖR TEKNISKT STÖD

Verksamheter som kan medfinansieras inom ramen för tekniskt stöd, förutom dem som anges i punkt 2 (t.ex. undersökningar, seminarier, informationsåtgärder, utvärdering samt köp och installering av datoriserade system för förvaltning, övervakning och utvärdering), omfattas inte av villkoren i punkt 2.4–2.6. Utgifter för löner till statstjänstemän eller andra offentliganställda tjänstemän som utför sådan verksamhet berättigar inte till bidrag.

4. OFFENTLIGA FÖRVALTNINGARS UTGIFTER I SAMBAND MED GENOMFÖRANDET AV INSATSERNA

Följande utgifter för offentliga förvaltningar skall berättiga till medfinansiering utanför tekniskt stöd om de avser genomförandet av en insats och under förutsättning att de inte är en följd av myndighetens lagstadgade ansvar eller myndighetens löpande förvaltning, övervaknings- och kontrolluppgifter:

a) Kostnader i samband med tjänster som tillhandahålls av det allmänna vid genomförandet av en insats. Kostnaderna skall antingen vara fakturerade på en slutlig stödmottagare (offentlig eller privat) eller styrkas med bokföringsunderlag som har motsvarande bevisvärde så att den berörda offentliga tjänsten verkliga kostnader för insatsen kan fastställas.

b) Kostnader för genomförandet av en insats, inklusive utgifter som avser tillhandahållande av tjänster som bärs av en myndighet som själv är den slutliga stödmottagaren och som utför en insats för egen räkning utan att anlita externa tekniker eller andra företag. De aktuella utgifterna skall avse utgifter som faktiskt och direkt betalats till den medfinansierade insatsen, och de skall styrkas med dokument som gör det möjligt att fastställa den berörda offentliga tjänsten verkliga kostnader för insatsen.

Regel 12: Utgifter som berättigar till bidrag på grundval av var insatsen sker

1. ALLMÄN REGEL

Som en allmän regel skall de insatser som medfinansieras av strukturfonderna genomföras i den region som stödformen hänför sig till.

2. UNDANTAG

2.1 Om den region som stödet hänför sig till helt eller delvis kommer att gynnas av en insats som genomförs utanför regionen, kan förvaltningsmyndigheten bedöma att utgifter i samband med den insatsen berättigar till stöd, förutsatt att samtliga villkor i punkterna 2.2–2.4 uppfylls. I andra fall kan en insats godtas som berättigande till medfinansiering enligt förfarandet i punkt 3. När det gäller insatser som finansieras av Fonden för fiskets utveckling (FFU) skall förfarandet i punkt 3 alltid följas.

2.2 Insatserna skall äga rum i ett NUTS III-område i den medlemsstat som omedelbart gränsar till den region som stödformen gäller.

2.3 De utgifter för insatsen som högst får godkännas som stödberättigande skall bestämmas proportionellt i förhållande till de fördelar som förväntas tillkomma den region som stödet gäller och skall grundas på en bedömning som görs av ett organ som är oberoende av förvaltningsmyndigheten. Fördelarna skall bedömas med beaktande av de särskilda målen för stödformen och dennas förväntade effekter. Insatsen kan inte godkännas för medfinansiering om proportionen av dessa fördelar understiger 50 %.

▼**M2**

2.4 För varje insats som omfattas av stödformen bör de stödberättigande utgifterna avseende de åtgärder som godtas enligt punkt 2.1, inte överstiga 10 % av åtgärdens totala stödberättigande utgifter. Vidare bör de stödberättigande utgifterna för alla insatser inom ramen för en stödform som godtas enligt punkt 2.1 inte överstiga 5 % av de totala stödberättigande utgifterna för stödformen.

2.5 Insatser som godtagits av den förvaltande myndigheten enligt punkt 2.1 skall anges i den årliga och i den slutliga rapporten om genomförandet av det aktuella stödet.

3. ÖVRIGA FALL

Om insatserna sker utanför den region som stödformen hänför sig till men som inte uppfyller villkoren i punkt 2, eller om insatserna finansieras av FFU, skall kommissionen från fall till fall i förväg godkänna att insatserna medfinansieras efter en begäran som överlämnats av medlemsstaten, särskilt med beaktande av hur nära den aktuella regionen insatsen genomförs, hur stora fördelar regionen förväntas dra av den, samt utgifternas andel i förhållande till de totala utgifterna för åtgärden och för stödformen. I de fall stödformen hänför sig till de yttersta randområdena kommer förfarandet i denna punkt att tillämpas.